

Protokół Nr 2/2021
z posiedzenia Komisji Rodziny i Polityki Społecznej Rady Miasta Gdańska,
które odbyło się w dniu 23 lutego 2021 roku o godz. 16:00

Posiedzenie odbyło się z wykorzystaniem środków porozumiewania się na odległość (zdalny tryb obradowania)

Komisja obradowała w 7 osobowym składzie według załączonej listy obecności, która stanowi załącznik nr 1 do protokołu, było quorum do podejmowania prawomocnych decyzji.

Wiceprzewodniczący Komisji Pan Przemysław Ryś zaproponował następujący porządek posiedzenia:

1. Opiniowanie projektu uchwały Rady Miasta Gdańska w sprawie przyjęcia „Gdańskiego Programu Wspierania Rodziny i Systemu Pieczy Zastępczej na lata 2021-2023” – druk nr 872.

Referuje: Przedstawiciel Prezydenta Miasta Gdańska

2. Opiniowanie projektu uchwały w sprawie przyjęcia „Gdańskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021-2024” – druk nr 874.

Referuje: Przedstawiciel Prezydenta Miasta Gdańska

3. Opiniowanie projektu uchwały Rady Miasta Gdańska w sprawie przyjęcia Powiatowego Programu Działań Na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością w Gdańsku na lata 2021-2031 – druk nr 875.

Referuje: Przedstawiciel Prezydenta Miasta Gdańska

4. Sprawy bieżące, wolne wnioski, korespondencja.

Porządek został przyjęty 7 głosami „za” – jednogłośnie.

PUNKT 1

Opiniowanie projektu uchwały Rady Miasta Gdańska w sprawie przyjęcia „Gdańskiego Programu Wspierania Rodziny i Systemu Pieczy Zastępczej na lata 2021-2023” – druk nr 872.

Pani Małgorzata Niemkiewicz – Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku

Zreferowała w/w projekt uchwały, powiedziała m.in. zgodnie z ustawą o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej do zadań własnych gminy należy opracowanie i realizacja 3-letnich gminnych programów wspierania rodziny, natomiast do zadań własnych powiatu – opracowanie i realizacja 3-letnich powiatowych programów dotyczących rozwoju pieczy zastępczej.

Poza ustawą Gdański Program Wspierania Rodziny i Systemu Pieczy Zastępczej na lata 2021-2023 jest spójny ze strategią rozwoju miasta „Gdańsk 2030 Plus” oraz Gdańską Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych do roku 2030 w zakresie podejmowania działań w kluczowych obszarach wsparcia społecznego.

Proponowane działania koncentrują się na wzmacnianiu potencjału opiekuńczo – wychowawczego rodzin, zapewnieniu wsparcia rodzinom doświadczającym trudności i kryzysów, wzmacnianiu reintegracji rodzin, rozwoju rodzinnych form pieczy zastępczej, podnoszeniu skuteczności procesu usamodzielnienia.

Powstały trzy raporty z realizacji Gdańskiego Programu Wspierania Rodziny i Systemu Pieczy Zastępczej na lata 2018-2020, wyznacza kierunki działań do realizacji w kolejnej, trzyletniej perspektywie programowej .

Dokument w pierwszej części prezentuje cele do realizacji, wskazuje źródła finansowania, zasięg oddziaływania programu, przebieg procesu monitorowania i ewaluacji. Drugą częścią jest diagnoza istniejącego systemu wsparcia.

W trzeciej części zaprezentowane zostały cele szczegółowe programu w podziale na zadania i działania, z uwzględnieniem wskaźników produktów i rezultatów.

Program zakończony jest aneksem uwzględniającym ofertę miejską dla gdańskich rodzin.

Pan Przemysław Ryś – wiceprzewodniczący komisji

Jakie obecnie jest wynagrodzenie w rodzinach zastępczych?

Pani Joanna Cabaj – Członek komisji

Czy będą podejmowane próby podwyższenia pensji w rodzinach zastępczych ?
Jakie są efekty prowadzenia takich domów i czy Miasto planuje wybudowanie kolejnych domów pod opiekę zastępczą? A jeżeli nie, to dlaczego?

Pani Małgorzata Niemkiewicz – Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku

Wynagrodzenie rodzin w zależności kształtuje się od 3 020zł do 3600 zł. Zwykła rodzina zastępcza zawodowa otrzymuje 3 020 złotych, a rodzinny dom dziecka otrzymuje 3 600zł. Stawki w Gdańsku są dużo większe niż wymagania ustawowe. W sytuacji kiedy rodzina zajmuje się dzieckiem z niepełnosprawnością, to co miesiąc otrzymuje dodatkowe 400 zł. na rzecz rehabilitacji tego dziecka.

Jeśli chodzi o zasób lokalowy, to bardziej budowa jest potrzebna dla instytucji w sensie prowadzenia placówek przez organizacje pozarządowe ponieważ tam wynajem jest bardzo drogi. W instytucji rodzinnej nie mamy z tym problemu.

Pan Piotr Gierszewski – Członek Komisji

Może trzeba właśnie w tym momencie starać się powołać zespół, który bardzo profesjonalnie zajmie się kwestią szukania tych rodzin zastępczych. Zależy nam wszystkim aby jednak zasób tych rodzin zastępczych rósł. Może zastanówmy się i przygotujmy na przyszły rok profesjonalną akcję naboru, poszukiwania.

Pani Małgorzata Niemkiewicz – Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku

Zrobiliśmy duży rozgłos medialny w ubiegłym roku. Udało nam się pozyskać liczbę, która pozwoliła na utworzenie aż trzech grup kandydatów. Niestety przerwał nam to koronawirus ponieważ w którymś momencie instytucja, która stoi na straży szkoleń dla kandydatów na rodziców zastępczych nie wyraziła zgody na prowadzenie szkoleń on line, to się dopiero niedawno odblokowało więc nie czekając na inne możliwości szybko te szkolenia przeprowadziliśmy i już dzisiaj mamy kilka kolejnych rodzin, które już przyjęły dzieci.

Nie było więcej głosów w dyskusji.

OPINIA KOMISJI:

Komisja po zapoznaniu się z treścią projektu uchwały oraz wysłuchaniu informacji i wyjaśnień złożonych przez Panią Małgorzatę Niemkiewicz Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku – jednogłośnie 7 głosami „za” – pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

PUNKT 2

Opiniowanie projektu uchwały w sprawie przyjęcia „Gdańskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021-2024” – druk nr 874.

Pani Małgorzata Niemkiewicz – Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku

Zreferowała w/w projekt uchwały, powiedziała m.in. program został przygotowany w oparciu o wymogi ustawowe jest spójny również z dokumentami naszymi lokalnymi „Strategią Rozwoju Miasta Gdańska 2030 Plus” oraz „Gdańską Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych do roku 2030”.

Tutaj także pracowaliśmy w sposób partycypacyjny, chcąc zaangażować jak najwięcej interesariuszy w opracowywanie, a potem także w realizację tego programu.

Powołany został zespół do spraw opracowania Gdańskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. Byli to zarówno przedstawiciele instytucji miejskich, służby mundurowe, przedstawiciele organizacji pozarządowych realizujących zadania związane albo z przeciwdziałaniem przemocy albo już niwelowaniem skutków jej zaistnienia.

Prace zespołu były podzielone na poszczególne etapy, podzielono zespół na trzy podgrupy według obszarów merytorycznych:

- profilaktyką
- interwencją
- lokalnym systemem wsparcia

Na sam program składa się diagnoza, dane z gdańskich instytucji, organizacji pozarządowych, następnie opracowane zostały wnioski, trzy obszary działania, rekomendacje. Program wyposażony jest w trzy załączniki, które dotyczą programów przede wszystkim stanowiących komplementarne elementy tego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

Kluczowym elementem były konsultacje społeczne i możliwość wnoszenia uwag.

W ramach tych konsultacji wpłynęły tylko dwie uwagi od organizacji pozarządowych, które zostały uwzględnione, w większości wprowadzone do programu.

Zespół Interdyscyplinarny oraz Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Społecznych, nie wniosły do tego programu żadnych uwag.

Nadrzędnym celem programu jest zapobieganie występowaniu problemu przemocy w rodzinie oraz zapewnienie bezpieczeństwa, wsparcie i ochrona osób krzywdzonych w rodzinie.

W programie bardzo dużą wagę przywiązano do rozbudowy działań związanych z profilaktyką.

Działania interwencyjne dostosowano do obecnych możliwości prawnych w zakresie działania podmiotów mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa mieszkańcom i ujęto zindywidualizowane podejście do osób potrzebujących wsparcia interwencyjnego.

Lokalny system wsparcia rozbudowano m.in. o wdrażanie wypracowane procedury, specjalistyczne szkolenia oraz nowoczesne formy wsparcia.

Nieodzownym elementem systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie są opracowane działania tworzące spójny system.

Diagnoza problemu przemocy oparta została na badaniu przeprowadzonym wśród mieszkańców Gdańska oraz danych zebranych z placówek miejskich, instytucji publicznych i niepublicznych oraz organizacji pozarządowych.

W roku 2020 przeprowadziliśmy badania ankietowe na ponad 850 dorosłych mieszkańcach Gdańska. Była to ankieta anonimowa i internetowa, co pozwala przypuszczać, że te wypowiedzi były bardzo szczere.

Dokonano również analizy procedur „Niebieskie karty” wszczętych w latach 2018-2019. Najczęściej osobami, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą są osoby płci żeńskiej.

Zdecydowanie najczęściej osobami, co do których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie są osoby płci męskiej. Najczęściej współwystępują trzy formy przemocy Fizyczna, psychiczna oraz inne.

W odniesieniu do dzieci większość sprawców stosują łącznie przemoc fizyczną i psychiczną.

Jeśli chi o pomoc w postaci schronienia:

- 10 miejsc w Ośrodku Interwencji Kryzysowej
- trzy całodobowe placówki zapewniające schronienie dla kobiet z dziećmi

- mieszkania z zasobów gminnych w ramach rekomendacji mających przyspieszyć przydział lokalu socjalnego lub komunalnego
- Ośrodek Pomocy Pokrzywdzonym Przepęstwem – dofinansowanie wynajmu mieszkania na czas określony

Najważniejsze rekomendacje wynikające z przeprowadzonej diagnozy problemu przemocy:

- podnoszenie wiedzy i świadomości o zjawisku przemocy w rodzinie wśród lokalnej społeczności
- wyeliminowanie poczucia obojętności wobec osób uwikłanych w przemoc
- wczesne reagowanie na doświadczenie przemocy
- zwiększenie poczucia zaufania mieszkańców do instytucji pomocowych
- profesjonalne udzielania pomocy przez specjalistów osobom uwikłanym w przemoc
- zwiększenie szkoleń interdyscyplinarnych dla specjalistów w kwestii rozpoznawania pierwszych objawów stosowania przemocy i reagowania
- zajęcia edukacyjne skierowane do dzieci przedszkolnych, uczniów klas w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych
- uwrażliwienie środowiska medycznego na fakt przemocy w rodzinie
- realizacja długookresowych programów profilaktycznych oraz terapeutycznych

Grupy docelowe programu:

- osoby dorosłe, seniorzy, dzieci i młodzież
- osoby doświadczające przemocy w rodzinie
- osoby stosujące przemoc, dyskryminację, bądź inne formy przemocy w rodzinie
- osoby zagrożone przemocą
- specjaliści pracujący w instytucjach i organizacjach pozarządowych działających w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie na terenie miasta

Celem głównym programu to przede wszystkim zapobieganiu występowania problemu przemocy w rodzinie oraz zapewnienie bezpieczeństwa, wsparcie i ochrona osób krzywdzonych w rodzinie.

Zakładane rezultaty po 2024 roku:

- wzrost poziomu wiedzy wśród mieszkańców Gdańska w zakresie problemu przemocy w rodzinie i sposobów reagowania
- podniesienie skuteczności prowadzonych działań interwencyjnych wobec osób doświadczających przemocy jak i stosujących przemoc w rodzinie
- zwiększona oferta usług wsparcia specjalistycznego dla osób, rodzin w kryzysie zagrożonych przemocą
- większe kompetencje i umiejętności specjalistów oraz łączenie działań.

Pani Joanna Cabaj – Członek komisji

Moim zdaniem i uważam to za błąd jest tytułowanie tego programu do walki, jeśli chodzi o przemoc w rodzinie. Z jednej strony zawężamy nasze działania do rodziny, co jest ogromnie krzywdzące dla samych rodzin. Ze statystyk policyjnych wynika, że do przemocy dochodzi 30 razy więcej w związkach pozamałżeńskich niż w rodzinach, a sprawcą przemocy pięciokrotnie częściej jest konkubent a nie mąż. Zawężenie tego dokumentu do rodziny, myślę że jest ogromnie szkodliwe dla samych rodzin.

Pani Dyrektor wspomniała również o „Niebieskich kartach”, ja również analizowałam ilość ich zakładania. Liczba kart tak szybko rośnie, że nie jesteśmy w stanie ich obsługiwać, małe kadry. W 2017 roku założono 102 tysiące niebieskich kart z czego zamknięto tylko połowę. Powstaje pytanie na temat zakładania zasadności tych kart i na to zwróciła również uwagę najwyższa Izba Kontroli w 2016 roku. Wynik raportu daje dużo do myślenia i do rzetelnej pracy i analizy tego co już się dokonało i tych podejmowanych działań.

Mam również zgłoszenia przez rodziców, którym niesłusznie odbierane są dzieci i umieszczane w ośrodkach.

W przygotowanej diagnozie do tego druku mamy takie zapisy, które nie powinny zostać w tym dokumencie umieszczone ponieważ sugeruje się w nich, że zakaz wychodzenia z domu, odebranie dziecku telefonu, jest jakąś formą przemocy nad nim. Mamy oczywiście zagwarantowane prawo jako rodzice do wychowania własnych dzieci, a z drugiej strony sugerujemy w naszym dokumencie, że tego typu zachowania są stosowanie przemocy wobec dziecka. Takie zapisy w tym dokumencie nie powinny wystąpić.

Pani Małgorzata Niemkiewicz – Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku

Tytuł programu wynika z ustawy, która ma w swojej nazwie rodzinę, bo jest to ustawa o przeciwności przemocy w rodzinie. Nie widzę tutaj nadużycia i nie sądzę żeby było to niestosowne. Programy powstające w jej oparciu powinny taką nazwę mieć.

Co do odbierania dzieci rodzicom, proszę pamiętać że decyzje o umieszczeniu dzieci w pieczy podejmuje sąd.

Jesteśmy jedynie wykonawcami decyzji sądu.

Jeśli chodzi o kwestię zakazania wychodzenia, w dokumencie jest zapisane, że ileś procent posiadających dzieci stwierdziło, że przyznaje się, iż przynajmniej raz w życiu stosowała zbyt wiele zakazów, co należy rozumieć jako ograniczanie możliwości rozwoju dziecka. Drugi zapis, podany jest procent respondentów, wzbudzała w swoich dzieciach nadmierne poczucie winy. Oczywiście trzeba zachować zdrowy rozsądek między tym, co stanowi wychowanie, a tym co jest intencjonalnym działaniem na szkodę dziecka, bo o takich rzeczach mówimy w programie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Nie mówimy o zwykłych formach wychowania tylko o nadmiernych takie, które są odczytywane jako szkodliwe w normalnym rozwoju dziecka, nie dają mu szans na rozwinięcie.

Pan Piotr Gierszewski – Członek komisji

Zapis ustawowy nazwy programu jest taki a nie inny, natomiast rzeczywistość zawartość tego dokumentu zdecydowanie wykracza moim zdaniem poza ramy ściśle zapisu pojęcia rodziny.

Czy mógłbym otrzymać ankietę, która była przeprowadzona? o co byli pytani Gdańszczanie. W tamtym programie ta diagnoza wydawała mi się może prostsza i stąd te informacje, które były zawarte, nie podlegały tutaj mojej dyskusji, o tyle tutaj w diagnozie głównie oparliście się o te ankiety oraz „Niebieskie kartki”, które są obiektywnie zaistniałym stwierdzeniem przemocy i stąd wynika moje zaniepokojenie dotyczące tych rekomendacji. Zakładane rezultaty po kilku latach są bardzo ambitne, chociaż mało szczegółowe.

Pani Małgorzata Niemkiewicz – Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku

Oczywiście udostępniemy ankietę i również możemy udostępnić raport, opracowanie, który na podstawie analizy tych ankiet powstał.

Co do rezultatów, to są tu bardzo szczegółowe założone rezultaty również liczbowe. Myślę, że nie będzie problemu z weryfikacją stopnia osiągnięcia, będzie to łatwe do zweryfikowania.

Pani Joanna Cabaj – Członek komisji

Skoro mamy pomagać, to pomagajmy nie ograniczając naszej pomocy nie zacieśniając wyłącznie rodziny, bo to jest to uderzenie w rodzinę.

Miałam okazję zapoznać się z pytaniami do ankiety, te pytania dotyczące nadmiernego stosowania zakazów, nakazów jest to bardzo subiektywne odczucie. Wydaje mi się, że tego typu pytania nie nadają się na badania naukowe. Stąd moja prośba żeby na takie rzeczy zwracać uwagę.

Pani Małgorzata Niemkiewicz – Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku

W badaniach naukowych również stosujemy subiektywne odczucia. Mamy oczywiście już skrajne przypadki kiedy już nie dyskutujemy o tym czy coś było nadmierne czy nie, szczególnie w przypadku przemocy fizycznej. Natomiast nauka taka czy dotycząca stresu albo wypalenia zawodowego, tam bardzo poważne formularze opierają się na samoocenie, ktoś niż osoba zainteresowana jest w stanie to ocenić. Cała dziedzina przede wszystkim socjologii, bazująca na psychologii opiera się na subiektywnym odczuciu i tutaj mogę zaręczyć, że jest to poprawnym jest to poprawne metodologicznie jeśli chodzi o koncepcję badań w tym obszarze.

Pani Barbara Imianowska – Radna

Zgadzam się z tym, że ten system przeciwdziałania przemocy i mechanizmy ochrony ofiar muszą zostać wymierzone w samą przemoc, a nie w strukturę rodziny. Nie mówimy tutaj o tym, jak na przykład wygląda sprzedaż alkoholu. Dochodzi do takich sytuacji gdzie osoby niepełnoletnie kupują alkohol w sklepach.

Odnoszę takie wrażenie, że nie ma kontroli takich sytuacji sprzedaży co ma jak najbardziej wpływ na rodzinę. Na przykład przemocy stosowanej w środkach komunikacji doświadczają również dzieci i młodzież. W tym momencie nie mamy do czego się odwołać. 70% sprawców przemocy, to osoby pod wpływem alkoholu. Jeśli chodzi o mieszkania komunalne, to osoba bardzo długo musi czekać aż otrzyma pomoc lokalową. Jest to kwestia do poprawy, jest to temat do przemyśleń. Oczywiście prawo jest jeszcze zbyt łagodne dla sprawców przemocy. Bardzo jest mi bliski los szczególnie młodzieży pijącej i mającej bardzo łatwy dostęp do alkoholu, dzieje się to również na stadionach sportowych.

Uważam, że ten system przeciwdziałania przemocy powinien ‘uderzyć’ w samą przemoc i sprawców przemocy.

Proszę zwrócić uwagę aby ta pomoc w odseparowaniu sprawców przemocy w sytuacji, kiedy nie ma dokąd pójść aby nasz samorząd pomógł takim osobom jak najszybciej, bo jest to sprawa, w której następuje zagrożenie życia.

Pan Przemysław Ryś - Wiceprzewodniczący Komisji

Jeśli chodzi o niskie kary dla sprawców przemocy uważam, że należałoby zwrócić uwagę Rządowi ponieważ z moich z informacji jakie posiadam była to ustawa o przemocy natomiast jeśli zauważymy, że gdzieś sprzedawany jest alkohol, to można to zgłosić. Mam wrażenie, że jednak sprzedawcy sprawdzają wiek przy sprzedaży alkoholu.

Pani Małgorzata Niemkiewicz – Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku

Zasób lokalowy, oczywiście zawsze może być bogatszy jeśli docelowe miejsca pobytu byłyby szybciej dostępne natomiast w każdej sytuacji kiedy należy odseparować, w tej chwili mamy już ustawę, która mówi, że to sprawca musi zostać odseparowany czyli to on powinien z mieszkania być wyprowadzony. W sytuacji kiedy osoba pokrzywdzona ucieka, musimy pamiętać, że mamy dziesięć miejsc w Ośrodku Interwencji Kryzysowej, który działa całodobowo, miejsca w schroniskach i to finansowanie wynajmu lokali. Oczywiście zawsze jest lepiej jeśli docelowych mieszkań będzie więcej.

Na dzisiaj sytuacja jest opanowana, choć zawsze może być lepsza.

Pani XXX

Proszę o informację gdzie była opublikowana ankieta i kto z mieszkańców miał szansę ją zobaczyć.

Czy można zdefiniować pojęcie rodzina albo przynajmniej rozróżnić przestępstwa, które są opisywane w statystykach, jak to się rozkłada na rodzinę pełną i niepełną.

Jako rodzic uważam, że zabierana jest mi gwarancja konstytucyjna do wychowania dzieci zgodnie ze swoimi zasadami.

Jakie organizacje dostały zaproszenie do zespołu ponieważ lista jest dosyć długa natomiast Stowarzyszenie Odpowiedzialny Gdańsk, takiego zaproszenia nie dostało. Również inne z naszych zaprzyjaźnionych stowarzyszeń nie otrzymało takiego zaproszenia.

Pani Małgorzata Niemkiewicz – Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku

Link do ankiety oraz zaproszenie do jej wypełnienia był zamieszczony na stronie Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie oraz na głównej stronie Gdańska. Każdy chętny mógł tę ankietę wypełnić.

Jeśli chodzi o klucz zaproszenia do pracy nad programem, skierowaliśmy przede wszystkim do instytucji zrzeszonych w Miejskim Systemie Interwencji Kryzysowej. Już dzisiaj do zespołu dołączyć nie można, bo on zakończył pracę natomiast można przystąpić do Miejskiego Systemu Interwencji Kryzysowej.

Czas na konsultacje dokumentu już minął, był prowadzony przez pewien czas i dzisiaj już tej możliwości wprowadzenia zmian programu raczej nie ma.

Jeśli chodzi o definicję rodziny, zastosowaliśmy definicję mówiącą o tym, że jest to grupa osób powiązanych ze sobą poprzez pokrewieństwo lub powinowactwo, a w węższym znaczeniu są to rodzice wraz z dziećmi.

Dopilnuję aby w przyszłych programach uwzględnić ten słownik by został ujęty.

Nie było więcej głosów w dyskusji.

OPINIA KOMISJI:

Komisja, po wysłuchaniu informacji i wyjaśnień złożonych przez Panią Małgorzatę Niemkiewicz – Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku – 5 głosami za, przy 1 przeciw oraz 1 wstrzymującym się – pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

PUNKT 3

Opiniowanie projektu uchwały Rady Miasta Gdańska w sprawie przyjęcia Powiatowego Programu Działań Na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością w Gdańsku na lata 2021-2031 – druk nr 875.

Pani Maria Maślak – Zastępca Dyrektora Wydziału Rozwoju Społecznego Urzędu Miejskiego w Gdańsku

Zreferowała w/w projekt uchwały, powiedziała m.in. w marcu 2020 roku, Zarządzeniem Prezydenta Miasta Gdańska został powołany Zespół do jego wypracowania w skład którego zostali włączeni m.in.

przedstawiciele jednostek, wydziałów realizujących zadania, które korespondują z potrzebami osób z niepełnosprawnościami ale również cały skład Gdańskiej Społecznej Rady do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Przewodniczącą tego zespołu była Pani Pełnomocnik Ds. Osób Niepełnosprawnych.

Program jest zgodny z powiatową Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych i jest obowiązkowym dokumentem, który musi być wdrażany w mieście.

Podstawą prawną jest ustawa o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych.

Działania zaproponowane w programie wynikają również ze zobowiązań zawartych w programach rządowych i zapisach ustawowych adresowanych do osób z niepełnosprawnością i szczególnymi potrzebami. Tutaj mówimy o grupie przeszło 60 tysięcy mieszkańców Gdańska, którzy mają orzeczenie o niepełnosprawności.

Zgodnie z zapisem ustawowym program jest realizacją kierunków działań określonych w GSRPS, zwłaszcza deinstytucjonalizacją, zwiększeniem dostępności do dóbr i usług czy partycypacją społeczną.

Stanowić on będzie podstawę prawną do opracowania i realizacji projektów na rzecz osób z niepełnosprawnością i umożliwi pozyskiwanie na realizację poszczególnych projektów dodatkowych środków finansowych przeznaczonych na realizację programów rządowych z Państwowego Funduszu Osób Niepełnosprawnych, Funduszu Solidarnościowego i środków Unii Europejskiej. Program wpisuje się także w Standardy Minimum na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami przygotowane przez Obszar Metropolitalny Gdańsk – Gdynia – Sopot.

Został on zbudowany w oparciu o cele, priorytety i zadania projektu po konsultacjach Krajowej Strategii na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2020-2030.

Strategia oparta jest o cele zaczerpnięte z zapisów Konwencji o Prawach Osób z Niepełnosprawnością, a także odnosi się do obszarów priorytetowych zapisanych podobnie do tych, do których odnoszą się Gdańskie Programy Operacyjne tj.:

- niezależne życie
- dostępność
- edukacja
- praca
- zdrowie

- budowanie świadomości
- koordynacja

Zamierzamy kontynuować proces deinstytucjonalizacji, doskonalenie systemu usług asystencji osobistej dla osób ze szczególnymi potrzebami, opieki wytchnieniowej oraz wspomaganego i wspieranego mieszkalnictwa rozproszonego i wspólnotowego.

Będziemy kontynuować i rozwijać budowanie lokalnych kręgów wsparcia. Ponadto będziemy monitorować przestrzeganie praw osób z niepełnosprawnością.

Rezultatem powinno być osiągnięcie przez możliwie największą grupę osób z niepełnosprawnością bezpiecznego samodzielnego życia z dobrze adresowanym indywidualnie i wspólnotowo wsparciem, a także monitorowana realizacja praw im przysługujących.

Dostępność - Priorytety

Działania na rzecz zapewnienia dostępności architektonicznej, cyfrowej, informacyjno- komunikacyjnej we wszystkich obszarach funkcjonowania osób ze szczególnymi potrzebami. Tworzenie standardów opartych o zasady uniwersalnego projektowania i zachowania do pełnego uczestnictwa w życiu codziennym, kulturze, sporcie, turystyce i rekreacji.

Wspieranie aktywności sportowej amatorskiej i paraolimpijskiej osób z niepełnosprawnością.

Planowane rezultaty, to podniesienie poziomu dostępności przestrzeni, infrastruktury i usług niwelujące bariery lub pozwalające na alternatywne korzystanie. Zachowanie zasad bezpieczeństwa dostępu, korzystania i ewakuacji. Dostępna Infrastruktura sportowa, oferta kulturalna i turystyczna.

Edukacja – Priorytety

Chcemy kontynuować proces wspierania wczesnego diagnozowania i wspierania rozwoju, podnoszenia kompetencji kadr edukacji i wychowania w tym zakresie oraz odpowiedniego wyposażenia podmiotów w narzędzia i pomoce dydaktyczne służące temu procesowi.

Kontynuować będziemy intensywne działania na rzecz realizacji edukacji włączającej oraz przygotowania kadr i infrastruktury.

Podejmiemy działania wspierające przechodzenie uczniów ze specjalnymi potrzebami pomiędzy etapami edukacyjnymi oraz umożliwiające im korzystanie z edukacji ustawicznej.

Planowane rezultaty to maksymalnie dostępne szkoły. Profesjonalny system wsparcia edukacji włączającej.

Możliwość pełnego wykorzystania w procesie edukacji potencjału ucznia i osiągnięcia zamierzonych przez niego celów edukacyjnych. Wykorzystanie na rzecz edukacji włączającej zasobów kadrowych kształcenia specjalnego.

Praca – Priorytety

Wykorzystanie diagnozy funkcjonalnej w orzecznictwie dotyczącym sprawności i możliwości zatrudnienia, doradztwie zawodowym i kształceniu kompetencji zawodowych. Wspieranie wchodzenia i utrzymania się na otwartym rynku pracy osób ze szczególnymi potrzebami.

Angażowanie pracodawców w podnoszenie kompetencji w budowaniu ofert i warunków pracy dla osób z niepełnosprawnością. Rozwój ekonomii społecznej i solidarnej oraz elastycznych form zatrudnienia.

Planowane rezultaty to wzrost wskaźników zatrudnienia osób z niepełnosprawnością w sferze administracji i usług. Wzrost ilości podmiotów ekonomii społecznej oraz powstanie przedsiębiorstw przystosowanych.

Zdrowie – Priorytety

Promocja zdrowia i aktywności fizycznej w środowiskach osób z niepełnosprawnością. Wspieranie kompleksowej rehabilitacji i ochrona zdrowia psychicznego osób z niepełnosprawnością ze szczególnym naciskiem na działania środowiskowe.

Zwiększenie dostępności do diagnozy i terapii poprzez podnoszenie kompetencji kadr i poprawę dostępności narzędzi i metod działania.

Planowane rezultaty to poprawa kondycji psychofizycznej osób z niepełnosprawnością oraz poprawa dostępności wysokiej jakości, kompleksowych usług zdrowotnych.

Podnoszenie świadomości – Priorytety

Budowanie pełnej świadomości praw i znajomości Konwencji o Prawach Osób z Niepełnosprawnością oraz wynikających z nich zobowiązań środowisk najbliższych, opiekunów, otoczenia społecznego, instytucji i służb.

Pełna troska o partycypacyjny udział osób z niepełnosprawnością w budowaniu programów, planowaniu działań, tworzeniu rozwiązań i narzędzi w życiu społecznym, gospodarczym, w rozwoju lokalnym.

Planowane rezultaty to wzrost wiedzy i świadomości mieszkańców w każdym wieku i każdej aktywności dotyczący praw, potrzeb i możliwości osób z niepełnosprawnością.

Wzrost gotowości do współdziałania z osobami ze szczególnymi potrzebami we wszystkich obszarach aktywności.

Koordinacja – Priorytety

Włączanie środowisk i organizacji osób z niepełnosprawnością w prace nad budowaniem centralnych programów, rozwiązań, zapisów legislacyjnych dotyczących tych osób. Angażowanie w prace zespołów eksperckich, konsultacyjnych, doradczych na wszystkich poziomach lokalnych i delegowanie na poziom wojewódzki, regionalny, krajowy i międzynarodowy.

Cykliczne badania sytuacji osób z niepełnosprawnością i system agregowania informacji na temat ich zasobów i potrzeb.

Troska o zaspokajanie potrzeb i udział osób niepełnosprawnych we wszystkich programach, projektach, zlecanych zadaniach we wszystkich obszarach funkcjonowania miasta.

Szczególne zadanie spoczywa na Powiatowej Społecznej Radzie ds. Osób z Niepełnosprawnością, Pełnomocniku Prezydenta Miasta Gdańska ds. Osób z Niepełnosprawnością, zespole koordynatorów ds. dostępności, koordynatorach realizacji działań Powiatowego programu Działania na rzecz Osób z Niepełnosprawnością.

Planowane rezultaty to system gromadzenia informacji i narzędzie badania jakości życia z niepełnosprawnością. System koordynacji działań i polityk miejskich obejmujący potrzeby i udział osób z niepełnosprawnością w życiu i rozwoju miasta.

Pani XXX

W poprzednim dokumencie napisane jest, że ankieta była przeprowadzana na 1000 osób, a Pani Dyrektor odpowiedziała, że na 850 osobach więc jest jakaś nieścisłość? Jest to nieprawda, fałszerstwo.

Przemysław Rys- Wiceprzewodniczący Komisji

Niestety był to poprzedni punkt i nie ma z nami już Pani Dyrektor Niemkiewicz.

Pani Ewa Kamińska – Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Osób Niepełnosprawnych

Ten program jest programem wieloletnim dlatego skonstruowany z dużą dozą ogólności, jeśli chodzi o kwestie związane z poszczególnymi priorytetami i są to nazywane rodzaje działań i rezultaty. Natomiast zobowiązaliśmy się w pracach nad tym programem, że będziemy budować po drodze trzyletnie programy wdrożeniowe, które będą już miały charakter znacznie większej szczegółowości.

To się wiąże przede wszystkim z tym, że oparliśmy program o strategię krajową, która wtedy kiedy budowaliśmy program była w trakcie konsultacji, dzisiaj jest już ona przyjęta i w związku z tym, że nie zmieniła się struktura tej strategii, będziemy śledząc realizację działań w poszczególnych priorytetach starali się tymi szczegółowymi programami włączyć w działania realizację tej strategii.

Chcemy mieć możliwość czuwania nad takimi zmianami, których się spodziewamy.

Pan Piotr Gierszewski- Członek komisji

Czy istnieje szansa aby raz w roku przedstawić komisji uszczegółowienie, o którym Pani mówiła czyli realizacji strategii?

Pani Ewa Kamińska - Pełnomocnik Prezydenta Miasta Gdańska ds. Osób Niepełnosprawnych

Nie będziemy zmieniać ani priorytetów ani podejmowanych działań natomiast będziemy starali się je uaktualniać co do szczegółów i oczywiście nie ma żadnego przeciwskazania, żeby zwrócić się do Rady do spraw Osób Niepełnosprawnych. Możemy zwrócić się do rady o dopilnowanie tego aby raz do roku składać Komisji takie sprawozdanie.

Pani Monika Chabior – Zastępczyni Prezydenta Miasta Gdańska

W związku ze zgłoszonymi niejasnościami, dostałam następującą informację dotyczącą ankiet:

- 100 ankiet zostało wypełnionych natomiast 850 ankiet jest wypełnionych w pełni, część danych pozyskanych z tego tysiąca nie odpowiada w 100% tej ankiecie.

Pani XXX

Chciałam tylko zwrócić uwagę, że jeśli jest pomyłka o 150 osób, to jak możemy zaufać tym wszystkim liczbom w tym dokumencie?.

Pani Monika Chabior – Zastępczyni Prezydenta Miasta Gdańska

Dane uzyskane z 1000 ankiet są danymi częściowymi, nie wszystkie wykorzystuje się do uzyskania danych skojarzonych. Natomiast są to dane odpowiadające na pytania.

Pan Andrzej Kowalczyk – Członek Komisji

Mam prośbę do Pana Przewodniczącego abyśmy wrócili do dyskusji nad drukiem, który przedstawiała Pani Dyrektor Maria Maślak ponieważ odeszliśmy od tematu i wracamy do poprzedniego punktu. Jeżeli nasz gość uważa, że było to fałszerstwo, to proszę powiadomić Prokuraturę, a nie oceniać w ten sposób Panią Dyrektor Niemkiewicz, która referowała poprzedni punkt.

Przemysław Ryś- Wiceprzewodniczący Komisji

Przychyłam się do prośby Pana Radnego Andrzeja Kowalczyka, przechodzimy do dyskusji nad obecnie omawianym projektem uchwały.

Nie było więcej głosów w dyskusji.

OPINIA KOMISJI:

Komisja po zapoznaniu się z treścią projektu uchwały oraz wysłuchaniu informacji i wyjaśnień złożonych przez Przedstawiciela Prezydenta Miasta Gdańska – jednogłośnie 7 głosami „za” – pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

PUNKT 4

Sprawy bieżące, wolne wnioski, korespondencja.

Pani Beata Dunajewska – Przewodnicząca Komisji

Komisja otrzymała pismo od mieszkańca Miasta Sopot z prośbą o spotkanie. Pismo dotyczy m.in. przestępczości w Gdańsku, działań Prokuratury i Policji. Skontaktuję się z zainteresowanym i wyjaśnię kwestię spotkania ponieważ nie ma w piśmie informacji, z kim chciałby spotkać się mieszkaniec Sopotu.

Postaram się jak najszybciej zająć sprawą ale mam wątpliwości, że poruszane tematy nie są zakresem działania Komisji Rodziny i Polityki Społecznej.

Pan Piotr Gierszewski – Członek Komisji

Chciałbym zgłosić dwa tematy. Z informacji jakie posiadam, to dwukrotnie odbyła się próba wyboru na stanowisko Dyrektora Zespołu Placówek Pogotowia Opiekuńczego, czy odbędzie się kolejny konkurs na to stanowisko?.

Drugim moim pytaniem, jest kwestia zwolnienia z pracy Przewodniczącej Związku Zawodowego „Solidarność”, która pełni funkcję również w Międzyzakładowej Komisji Związkowej i ma pełną ochronę związkową. Uważam, że wymaga to przyjrzenia się tej sprawie. Wiem, że osoby funkcyjne mają mandat ochrony prawnej.

Pani Monika Chabior – Zastępczyni Prezydenta Miasta Gdańska

Jeśli chodzi o Pogotowie, to zdecydowanie będziemy ogłaszać nowy konkurs. Chciałabym jeszcze przed tym zobaczyć jak rozwija się sytuacja w placówce, żeby było wiadomo na jakiego rodzaju sytuacji nowa osoba przychodzi.

W kwestii drugiego pytania dotyczącego zwolnienia, to nie znam dokładnie tej sytuacji ale na pewno ją sprawdzę.

Pan Grzegorz Szczuka – Dyrektor Wydziału Rozwoju Społecznego Urzędu Miejskiego w Gdańsku

Chciałem tylko uzupełnić, iż nie do końca możemy się spotkać oraz dysponować i przekazywać dane informacje ponieważ jest to relacja między pracodawcą a pracownikiem. Nikt nas w zasadzie nie ma wglądu do szczegółów tych spraw. Pracodawcą jest dyrektor placówki.

Otrzymałem informację o tej od Pani Przewodniczącej Bożeny Brauer, dopytałem dyrektora placówki o powody takiej decyzji, czy jest przekonany, czy jest to przepracowane i przemyślane, dyrektor placówki potwierdził mi. Ja również uprzedziłem dyrektora placówki o tym, że ponosi odpowiedzialność za cały ten proces.

My nie mamy dowolnego wglądu i pamiętajmy, że są to konkretne dane osobowe. Jeśli Pan Radny chciałby wiedzieć coś więcej o szczegółach, to musimy skonsultować to z radcami prawnymi abyśmy nie naruszyli żadnych przepisów prawa. Taką informację będę wysyłał również Pani Przewodniczącej Brauer.

Nie było więcej spraw bieżących, wolnych wniosków, korespondencji.

Na koniec odczytana została lista radnych w celu potwierdzenia obecności na zakończenie posiedzenia.

Wiceprzewodniczący Komisji podziękował uczestnikom za udział w spotkaniu.

Na tym posiedzenie zakończono.

Wiceprzewodniczący
Komisji Rodziny i Polityki Społecznej
Przemysław Rys

Protokołowała:
Irena Dondziak
Biuro Rady Miasta Gdańska

